

PROSICIEL (1) *sb m*

N sg prosiciél.

Sł stp brak, Cn s.v. proszak, Linde w objaśnieniu s.v. proszak, proszeniec.

Ten, kto prosi o coś, wstawia się za kims; orator (oratrix), petax, petitor (petitrix), postulator, precator (precatrix), procax, rogator Cn: Precator, Qui pro alio interedit, vel postulat – Profzicziel. Calep 846a.

Cf **PROSZAK**

KW